

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 9006 af 07/12/1978 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse U-11-78 om betaling af læge- og hospitalsbehandling i udlandet

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 10938-77

Ankestyrelsens principafgørelse U-11-78 om betaling af læge- og hospitalsbehandling i udlandet

Resume:

Der kunne ikke ydes hjælp efter § 13 til betaling af læge- og hospitalsbehandling i udlandet til en dansk statsborger, nu bosat i USA, som oppebar rente i henhold til erstatningsloven.

Love:

Lov om erstatning til besættelsestidens ofre - lovbekendtgørelse nr. 136 af 23. februar 1995 - § 13

Sagsfremstilling:

En dansk statsborger, som nu var bosat i USA, indankede en af Sikringsstyrelsen, ulykkesforsikringen truffen afgørelse, hvorefter Sikringsstyrelsen i henhold til erstatningslovens § 13 ikke ydede betaling af udgiften til læge og hospital under ophold i udlandet.

Det fremgik af sagen, at pågældende i 1947 havde fået tilkendt erstatning efter lov om erstatning til besættelsestidens ofre. Siden 1973 var erstatningen udbetalt på grundlag af en invaliditetsgrad på 100%.

Hav havde i 1976 af Sikringsstyrelsen, ulykkesforsikringen fået tilladelse til, at det rentebeløb, som var blevet tilkendt ham i henhold til afsnit I i erstatningsloven, blev udbetalt ham som hidtil, uanset at han i 1974 havde taget ophold i USA.

Ved breve af november og december 1976 søgte Frihedsfonden på hans vegne i henhold til afsnit I i erstatningsloven om betaling af udgifter til læge- og hospitalsbehandling i USA. Udgifterne androg ifølge udgiftsbilagene ialt 525 \$. Frihedsfonden havde bevilget 60 \$ til delvis dækning heraf. Regningerne vedrørte årene 1974 til 1975.

Det fremgik af sagen, at pågældende ikke inden sin udrejse syntes at have henvendt sig til Sikringsstyrelsen om eventuel støtte til dækning af behandling i USA.

Efter § 13, stk. 1, i erstatningsloven ydes der pågældende bandager, kunstige lemmer, sygevogne og andre hjælpemidler, som af Sikringsstyrelsen skønnes fornødne for at sikre sygebehandlingens resultater, og hvor denne sygebehandling ikke ydes af social- og sundhedsforvaltningen.

Efter § 13, stk. 2, ydes der af Sikringsstyrelsen sådan sygesikring, som Sikringsstyrelsen skønner nødvendig for at opnå den bedst mulige helbredelse, for så vidt denne sygebehandling ikke ydes af social- og sundhedsforvaltningen. Ifølge Sikringsstyrelsens praksis ydes der hjælp efter stk. 1, til hjælpemidler også under ophold i udlandet under forudsætning af, at der for medicinudgifter indsendes lægeordination samt specificeret regning, og for hjælpemidler indsendes ansøgning m.v. inden anskaffelsen.

For så vidt angår udgifter efter § 13, stk. 2, til hospital og læge har Sikringsstyrelsen afvist at yde hjælp under ophold i udlandet og har i denne forbindelse henvist til den praksis, der er fastlagt i almindelige ulykkesforsikringssager efter ulykkesforsikringslovens § 21, stk. 2, hvorefter behandling i udlandet - medens sagen er under behandling - normalt ikke vil kunne pålægges forsikringen bortset fra ganske særlige tilfælde, men hvor behandling i så fald skal ske på direktoratets initiativ eller efter ansøgning og normalt ikke, inden bevilling foreligger.

Afgørelse:

Ankestyrelsen henviste i sin afgørelse til, at formuleringen af § 13, stk. 2, i loven om besættelsestidens ofre klart viser, at der ved lovbestemmelsens udformning, jf. ordene: "for så vidt denne sygebehandling ikke ydes af social- og sundhedsforvaltningen" - er tænkt på behandling her i landet.

Da takster og behandlingsformer er yderst varierende i de forskellige lande fandt Ankestyrelsen, at der af hensyn til konsekvenserne ikke var grundlag for at pålægge Sikringsstyrelsen at yde betaling i henhold til § 13, stk. 2, i erstatningsloven af udgifter til læge og hospitalsophold i udlandet.